

ПРИСПИВНА ПЪСЕНЬ.

Отъ Елизабета Ебелингъ.

Тихъ вѣтъръ повѣва,
Трави полюлява —
Подъ лунни лъчи
Се склопватъ очи.

И птички подъ майчино нѣжно крило
Заспиватъ, далече отъ напасть и зло.

Овчици заспиватъ
И нѣжно се свиватъ,
Катъ кротко дете
До майка си тѣ.

И нанкатъ додето пакъ слънце изгрѣй
И весело птичка въ небето запѣй.

Но свѣтли звездички
Въ небето еднички —
Тѣ само не спятъ
И цѣла нощъ бдятъ;

Тѣ свѣтли очички не склопватъ за снѣ,
И цѣла нощъ гледатъ презъ мрака навѣнъ.

Но щомъ пакъ дѣцата
Посрещнатъ зората,
Овчица заблѣй
И птичка запѣй —

Тогава звездички угасватъ навѣнъ,
И горе въ небето си лѣгатъ за снѣ.